

SYLABUS PRZEDMIOTU

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim oraz angielskim Eksperyment i rekonstrukcja archeologiczna we współczesnej przestrzeni społecznej/ Experimental archaeology and replicating in a contemporary social space
2.	Dyscyplina archeologia
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Archeologii
5.	Kod przedmiotu/modułu 22-AR-S2-WSBKD
6.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub do wyboru</i>) obowiązkowy
7.	Kierunek studiów (specjalność)* archeologia (specjalność: Archeologia w przestrzeni publicznej)
8.	Poziom studiów II stopnia
9.	Rok studiów I rok
10.	Semestr zimowy
11.	Forma zajęć i liczba godzin (w tym liczba godzin zajęć online*) Wykład, 30 godzin
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu Podstawowa wiedza na temat danych archeologicznych, znajomość terminologii stosowanej w archeologii, znajomość podstawowych metod analizy i interpretacji danych, podstawowa wiedza w zakresie muzealnictwa
13.	Cele kształcenia dla przedmiotu Celem zajęć jest zapoznanie uczestników kursu z teoretyczną wiedzą na temat metody eksperymentalnej i replikowania w archeologii, formami ich przekazu społecznego i sposobami odbioru.
14.	Treści programowe 1. Wprowadzenie do tematyki zajęć, omówienie warunków uczestnictwa i zaliczenia, omówienie harmonogramu i obowiązującej literatury. Przybliżenie podstawowych pojęć. 2. Rozwój archeologii eksperymentalnej - definicje, historia doświadczeń. Dawne i obecne podejście do eksperymentowania - krytyczna ocena. 3. Potencjał archeologii eksperymentalnej jako metody badawczej. Teoretyczne aspekty badań. Procedury. Testowanie hipotez. 4. Płeć, aspekt etyczny oraz ograniczenia badań eksperymentalnych. 5. Archeologia eksperymentalna w rekonstrukcji technologii i biografii artefaktów. 6. Archeologia eksperymentalna w rekonstrukcji biografii budynków i obiektów gospodarczych. 7. Rekonstrukcja, obrazowanie cyfrowe i media jako narzędzia analityczne i ważne formy rozpowszechniania. 8. Uczelnie a centra archeologii żywej w Europie i USA - naukowy i edukacyjny wymiar ich działalności (Lejre, Butser Farm, YEAR Centre York). 9. Muzea. Archeologia eksperymentalna jako narzędzie w edukacji i medium w przestrzeni publicznej (przykład Muzeum w Biskupinie). 10. Rekonstrukcja - czy i kiedy. Obiekty do zwiedzania - "archeoparki", instytucje muzealne i paramuzealne na wolnym powietrzu (np. Karpacka Troja). 11. Archeologia eksperymentalna a odtwórstwo historyczne - kluczowe różnice. 12. Festyny archeologiczne - edukacja czy działania promocyjne? 13. Entuzjaści historii i ich przekaz społeczny. 14. Moda na hobby - dawne technologie w zainteresowaniach społecznych XXI wieku. Kursy, szkoły przetrwania, ginące zawody - rola środowisk naukowych, oświatowych i przedstawicieli innych profesji w krzewieniu zainteresowań i kształtowaniu świadomości

	publicznej (np. artyści, R. Mears). 15. Eksperyment, rekonstrukcja, odtwarzanie - podsumowanie kursu.	
15.	Zakładane efekty uczenia się Ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu archeologii w systemie nauk oraz o jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej. Ma ugruntowaną wiedzę z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego i towarzyszących mu uregulowań prawnych. Ma pogłębioną wiedzę o zasadach funkcjonowania i rozwoju, a także działalności popularyzatorskiej instytucji nauki i kultury. Ma pogłębioną wiedzę na temat archeologii regionalnej ze szczególnym uwzględnieniem metod promowania jej osiągnięć. Ma pogłębioną wiedzę na temat metod zarządzania dziedzictwem archeologicznym w Polsce, Europie i innych częściach świata, a także możliwości pozyskiwania środków finansowych na badania archeologiczne, opracowania naukowe i promocję dziedzictwa kulturowego. Ma wiedzę dotyczącą roli archeologii doświadczalnej w procesie poznawczym, dydaktyce archeologicznej i popularyzacji. Potrafi prawidłowo scharakteryzować sposoby prezentowania oraz jakość wiedzy o przeszłości. Potrafi popularyzować wiedzę o przeszłości człowieka opartą na danych archeologicznych. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie. Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu, prowadzeniem badań naukowych i prezentowaniem wiedzy o przeszłości. Ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i propaguje ją w społeczeństwie oraz jest gotów do inicjowania działań na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego. Rozumie rolę lokalnego dziedzictwa kulturowego w świadomości mieszkańców regionu, potrafi określić potrzeby środowisk lokalnych w zagospodarowaniu obiektów zabytkowych i ich promocji z korzyścią dla miejscowych wspólnot.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się, np.: K_W01*, K_U05, K_K03 K_W01 K_W09 K_W10 K_W12 K_W17 K_W18 K_U02 K_U13 K_K01 K_K04 K_K05 K_K07
16.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) 1. Outram A.K. 2008. Introduction to Experimental Archaeology. World Archaeology 40: 1–6. 2. Planel P., Stone P.G. 2003. The Constructed Past: Experimental Archaeology, Education and the Public. London: Routledge. 3. Chapman R., Wylie A. 2014. Material Evidence. Learning from Archaeological Practice, London: Routledge. 4. Pomstra A., Gijn A.L. van 2013. The reconstruction of a Late-Neolithic house combining primitive technology and science, Bulletin of Primitive Technology 45: 45-54. 5. Mathieu J.R. 2002. Experimental Archaeology. Replicating past objects, behaviours and processes, BAR International Series 1035, Oxford: Archaeopress. 6. Hurcombe L. 2008. Organics from inorganics: using experimental archaeology as a research tool for studying perishable material culture, World Archaeology 40: 83-115. 7. Experimental Archaeology i NCU. Newsletter (red. G. Osipowicz)	

17.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: egzamin ustny	
18.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu: - ciągła kontrola obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - egzamin ustny	
19.	Nakład pracy studenta/doktoranta	
	forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - wykład:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych) np.: - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie prac/wystąpień/projektów: - napisanie raportu z zajęć: - przygotowanie do sprawdzianów i egzaminu:	50 30
	Łączna liczba godzin	120
	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	4